

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 26.10.2012
COM(2012) 628 final

2012/0297 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**de modificare a Directivei 2011/92/UE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte
publice și private asupra mediului**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2012) 354 final}

{SWD(2012) 355 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Contextul general - Motivele și obiectivele propunerii

Directiva 2011/92/UE¹ conține o cerință juridică privind efectuarea unei evaluări a impactului asupra mediului (EIA) al proiectelor publice sau private care pot avea efecte semnificative asupra mediului, înainte de autorizarea lor. Există un consens cu privire la faptul că obiectivul principal al directivei a fost atins; principiile evaluării de mediu au fost armonizate în întreaga UE prin introducerea unor cerințe minime privind tipul de proiecte supuse evaluării, obligațiile principale ale inițiatorului, conținutul evaluării și participarea autorităților competente și a publicului. În paralel, ca parte a procesului de aprobare a dezvoltării, EIA este un instrument de evaluare a costurilor și beneficiilor de mediu ale anumitor proiecte, cu scopul de a garanta sustenabilitatea acestora. Prin urmare, directiva a devenit un instrument esențial al integrării aspectelor de mediu și a generat, de asemenea, beneficii socioeconomice și de mediu.

În 25 de ani de aplicare, Directiva EIA nu s-a modificat semnificativ, deși contextul strategic, juridic și tehnic a evoluat considerabil. Experiența implementării, după cum reiese din rapoartele Comisiei privind aplicarea și eficacitatea Directivei EIA, inclusiv din ultimul dintre acestea, publicat în iulie 2009², a permis identificarea mai multor deficiențe. În evaluarea la jumătatea perioadei a celui de-Al 6-lea program de acțiune pentru mediu³ pe care a realizat-o, Comisia a subliniat necesitatea de a îmbunătăți evaluarea impacturilor asupra mediului la nivel național și a anunțat o revizuire a Directivei EIA. În contextul unei mai bune legiferări, directiva a fost identificată și ca un posibil instrument de simplificare⁴. Obiectivul general al propunerii este adaptarea dispozițiilor Directivei EIA codificate pentru a corecta deficiențele, pentru a reflecta actualele schimbări și provocări socioeconomice și de mediu și pentru a o alinia la principiile legiferării inteligente.

Coerența cu alte politici și obiective ale Uniunii

Deoarece Directiva EIA revizuită poate juca un rol crucial în privința utilizării eficiente a resurselor (de exemplu, prin introducerea de noi cerințe pentru evaluarea unor aspecte cum sunt biodiversitatea și schimbările climatice, care sunt legate de utilizarea resurselor naturale), propunerea face parte din inițiativele care vizează implementarea Foii de parcurs pentru o Europă eficientă din punct de vedere energetic⁵. În plus, revizuirea Directivei EIA respectă principiile strategiei Europa 2020⁶, în special prioritatea acordată creșterii durabile. De asemenea, directiva

¹ Directiva 2011/92/UE (JO L 26, 28.1.2012, p.1) codifică Directiva 85/337/CEE și cele trei modificări ulterioare ale acesteia (Directivele 97/11/CE, 2003/35/CE și 2009/31/CE).

² COM (2009) 378. Toate rapoartele sunt disponibile la adresa <http://ec.europa.eu/environment/eia/eia-support.htm>.

³ COM (2007) 225.

⁴ COM (2009) 15.

⁵ COM (2011) 571.

⁶ COM (2010) 2020.

revizuită poate contribui semnificativ la îndeplinirea de către Uniune a obligației sale de a lua în considerare aspectele culturale în cadrul tuturor politicilor și acțiunilor ei.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Consultarea părților interesate

Consultarea a avut loc în 2010, în conformitate cu standardele Comisiei. În perioada iunie - septembrie 2010, a fost lansată o amplă consultare publică privind revizuirea Directivei EIA, cu ajutorul unui chestionar disponibil pe internet în toate limbile oficiale ale UE. S-au primit 1 365 de răspunsuri (684 de la cetățeni, 479 de la organizații, societăți și ONG-uri, 202 de la autorități și administrații publice). În plus, Institutul de management și evaluare a mediului (IEMA - *Institute of Environmental Management & Assessment*)⁷ a trimis o contribuție (1 815 răspunsuri) sub forma unei anchete în care au fost incluse și o serie de întrebări din partea Comisiei. Etapa de consultare a fost finalizată cu o Conferință (desfășurată în perioada 18-19.11.2010 la Leuven, Belgia) care a completat ampla consultare publică prin faptul că a solicitat contribuții din partea părților interesate specializate. La conferință au fost prezenți 200 de reprezentanți ai instituțiilor UE și internaționale, ai autorităților publice – de la nivel național, regional și local –, ai industriei, ai organizațiilor de mediu și ai comunității academice. Rezultatele consultării publice⁸ și concluziile Conferinței⁹ au furnizat materiale utile pentru elaborarea propunerii Comisiei.

Rezultatul evaluării impactului

Evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere a identificat în actuala legislație EIA deficiențe care au dus la o implementare nesatisfăcătoare (lipsa unor dispoziții care să asigure calitatea informațiilor și a standardelor pentru procesul EIA, precum și lacune de implementare) și la costuri socioeconomice aferente implementării directivei. Dacă aceste probleme nu sunt soluționate în mod adecvat, directiva ar deveni mai puțin eficientă și nu ar putea asigura integrarea aspectelor de mediu în procesul decizional. În plus, costurile socioeconomice pot afecta armonizarea pieței interne. Deficiențele din directivă pot fi grupate în trei categorii specifice de probleme: (1) procedura de selecție, (2) calitatea și analiza EIA și (3) riscurile de inconsecvențe atât în cadrul procesului EIA, cât și în raport cu alte acte legislative.

În cadrul evaluării impactului, au fost examinate o serie de opțiuni strategice cu scopul de a identifica măsuri eficiente din punctul de vedere al costurilor pentru soluționarea acestor probleme. Rezultatul a determinat Comisia să propună o serie de modificări, cele mai importante dintre acestea fiind prezentate în continuare.

Se propune clarificarea procedurii de **verificare prealabilă** prin modificarea criteriilor din anexa III și prin specificarea conținutului și a justificării deciziilor de

⁷

Cel mai mare organism profesional din domeniul mediului, având peste 15 000 de membri care își desfășoară activitatea în toate sectoarele industriale.

⁸

<http://ec.europa.eu/environment/consultations/eia.htm>

⁹

<http://ec.europa.eu/environment/eia/conference.htm>

verificare prealabilă. Aceste modificări ar garanta că EIA-urile sunt efectuate numai pentru proiecte care ar avea efecte semnificative asupra mediului, evitându-se sarcina administrativă inutilă pentru proiecte de mică anvergură.

În ceea ce privește **calitatea și analiza EIA**, se propune introducerea unor modificări pentru a consolida calitatea procesului (și anume, delimitarea obligatorie a domeniului de evaluare și controlul calității informațiilor privind EIA), pentru a preciza conținutul raportului EIA (evaluarea obligatorie a unor alternative rezonabile, justificarea deciziilor finale și monitorizarea post-EIA obligatorie a efectelor negative importante) și pentru a adapta EIA la provocări (și anume, biodiversitate, schimbări climatice, riscuri de dezastre, disponibilitatea resurselor naturale).

În ceea ce privește riscurile de **inconsecvențe**, se propune specificarea termenelor pentru principalele etape prevăzute de directivă (consultare publică, decizie de verificare prealabilă, decizie finală privind EIA) și introducerea unui mecanism, un fel de ghișeu unic EIA, pentru a se asigura coordonarea sau desfășurarea în comun a EIA cu evaluările de mediu prevăzute în alte acte legislative relevante ale UE, de exemplu în Directivele 2010/75/UE, 92/43/CEE, 2001/42/CE.

Se preconizează că nouă dintre cele douăsprezece modificări analizate vor aduce beneficii socioeconomice și de mediu semnificative fără costuri administrative suplimentare; de asemenea, se preconizează realizarea unor economii moderate. Două modificări (evaluarea unor alternative și monitorizarea) ar urma să aducă beneficii socioeconomice și de mediu mari, implicând costuri moderate pentru inițiatori și costuri limitate sau neglijabile pentru autoritățile publice; una dintre modificări (adaptarea EIA la noile provocări) ar urma să aducă beneficii ridicate, implicând costuri moderate sau ridicate pentru inițiatori și pentru autoritățile publice. Pe termen lung, beneficiile socioeconomice și de mediu semnificative, precum și economiile moderate asociate cu modificările propuse vor depăși probabil costurile administrative.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumatul acțiunii propuse

Propunerea va consolida dispozițiile privind calitatea EIA cu scopul de a atinge un nivel ridicat de protecție a mediului. Capacitatea de a lua decizii valide cu privire la impactul unui proiect asupra mediului depinde – într-o mare măsură – de calitatea informațiilor utilizate în documentarea EIA și de calitatea procesului EIA. În plus, propunerea va ameliora coerența politicii și sinergiile cu alte instrumente juridice ale UE și va simplifica procedurile în vederea reducerii sarcinilor administrative inutile.

În continuare, sunt prezentate informații specifice cu privire la articolele și la anexele modificate ale Directivei EIA.

Modificările aduse articolului 1 alineatele (2), (3) și (4) vizează clarificarea termenilor directivei, pe baza experienței dobândite în urma implementării acesteia și a jurisprudenței Curții de Justiție. Definiția „proiectului” se modifică pentru a clarifica faptul că sunt incluse și lucrările de demolare, în conformitate cu hotărârea Curții în cauza C-50/09; de asemenea, sunt introduse definiții relevante. Posibilitatea de a nu aplica directiva este limitată la proiectele care au ca scop unic apărarea

națională și este extinsă pentru a include urgențele civile, așa cum este deja cazul în temeiul Directivei 2001/42/CE.

Articolul 2 alineatul (3) se modifică pentru a introduce un ghișeu unic EIA care să permită coordonarea sau integrarea procedurilor de evaluare prevăzute în Directiva EIA și în alte acte legislative ale UE.

Modificările aduse articolului 3 au ca scop să asigure coerența cu articolul 2 alineatul (1), și anume prin referirea la efecte „semnificative”, și să adapteze EIA la problemele de mediu (biodiversitate, schimbări climatice, riscuri de dezastre, utilizarea resurselor naturale).

Modificările aduse articolului 4 simplifică procedura de verificare prealabilă și sporesc coerența abordărilor adoptate de statele membre pentru a se asigura că nu se solicită EIA-uri decât atunci când este clar că impacturile asupra mediului sunt semnificative. În ceea ce privește proiectele enumerate în anexa II, se introduce un nou alineat privind obligația inițiatorului de proiect de a furniza autorității competente anumite informații (prezentate detaliat în anexa II.A). Acest articol permite, de asemenea, specificarea criteriilor de selecție enumerate în anexa III prin intermediul unor acte delegate. Conținutul deciziei de verificare prealabilă este specificat pentru a se lua în considerare practica de succes a adaptării proiectelor în anumite condiții prealabile (pe baza unei analize a celor mai relevante impacturi și a informațiilor obținute în temeiul altor acte legislative ale Uniunii din domeniul mediului), putându-se astfel evita necesitatea de a efectua o evaluare exhaustivă deoarece cele mai relevante impacturi asupra mediului sunt abordate în mod satisfăcător de proiectul adaptat. Probabilitatea producerii unor efecte semnificative și, prin urmare, necesitatea de a efectua o EIA ar fi apreciate în funcție de natura, de complexitatea, de amplasarea și de dimensiunile proiectului propus și s-ar baza pe factori obiectivi, cum ar fi anvergura proiectului, utilizarea de resurse valoroase, sensibilitatea din punct de vedere ecologic a amplasamentului și importanța sau ireversibilitatea impactului potențial. În plus, sunt luate în considerare învățămintele trase din jurisprudența Curții, care a subliniat că este necesar să se ia decizii de verificare prealabilă „suficient de motivate” (C-75/08), care să conțină sau să fie însoțite de toate informațiile care permit să se verifice dacă decizia în cauză se bazează pe o verificare prealabilă adecvată (C-87/02). În fine, se stabilește un termen pentru adoptarea deciziei de verificare prealabilă.

Articolul 5 este modificat în mare măsură, pentru a se consolida calitatea informațiilor și a se simplifica procesul EIA. Se păstrează cerința principală referitoare la obligația inițiatorului de a prezenta informații despre mediu, însă forma și conținutul acestora sunt simplificate, fiind specificate în anexa IV. Procesul de delimitare a domeniului de evaluare devine obligatoriu și se precizează conținutul avizului emis de autoritatea competentă. Sunt introduse mecanisme care să garanteze integralitatea și suficiența calității raportelor de mediu.

Articolul 6 alineatul (6), care se referă la termenele pentru consultarea publică, se modifică în scopul consolidării rolului autorităților de mediu și al definirii unor termene concrete pentru etapa de consultare cu privire la raportul de mediu.

Articolul 7 alineatul (5) se modifică pentru a include stabilirea de termene pentru consultări printre aspectele care urmează să fie stabilite de statele membre atunci

când definesc măsurile pentru implementarea proiectelor care pot avea efecte semnificative asupra mediului la nivel transfrontalier.

Articolul 8 se modifică substanțial și include o serie de dispoziții noi. În primul rând, se stabilește un termen pentru finalizarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului. În al doilea rând, autoritatea competentă trebuie să includă chiar în decizia de aprobare a dezvoltării unele elemente justificative privind decizia în cauză, acest lucru fiind în conformitate cu jurisprudența (de exemplu, C-50/09). În al treilea rând, se introduce monitorizarea ex-post obligatorie numai pentru proiectele care vor avea efecte negative semnificative asupra mediului, în conformitate cu consultările efectuate și cu informațiile colectate (inclusiv raportul de mediu), cu scopul de a evalua implementarea și eficacitatea măsurilor de atenuare și de compensare. Această monitorizare, impusă deja de unele state membre, nu ar trebui să se suprapună cu cea care poate fi impusă în temeiul altor acte legislative ale Uniunii (de exemplu, în domeniul emisiilor industriale sau al calității apei) și, prin urmare, este oportun să se stabilească cerințe minime comune. Această nouă obligație este eficientă din punctul de vedere al costurilor, deoarece poate contribui la evitarea impacturilor negative asupra mediului și asupra sănătății publice, precum și a costurilor de reparare a daunelor și este relevantă prin faptul că abordează impacturile legate de noile provocări, cum sunt schimbările climatice și riscurile de dezastre. În al patrulea rând, autoritatea competentă trebuie să verifice, înainte de a decide să acorde sau să refuze aprobarea de dezvoltare, dacă informațiile din raportul de mediu sunt actualizate.

Principala modificare adusă articolului 9 este includerea unei descrieri a măsurilor de monitorizare printre informațiile furnizate publicului în momentul acordării aprobării de dezvoltare.

Articolul 12 se modifică pentru a specifica informațiile necesare pentru monitorizarea implementării directivei.

Se introduc două noi articole (12a și 12b) privind adaptarea anexelor II.A, III și IV la progresele științifice și tehnice prin intermediul unor acte delegate.

În anexa II.A, care este o anexă nouă, sunt stabilite informațiile care trebuie prezentate de inițiator cu privire la proiectele enumerate în anexa II pentru care se efectuează o verificare prealabilă pentru a se stabili dacă este necesară o EIA. Scopul acestei modificări este de a armoniza procesul de verificare prealabilă.

Anexa III, care prevede criteriile utilizate pentru selecționarea proiectelor enumerate în anexa II, se modifică pentru a clarifica criteriile existente (de exemplu, efectele cumulative sau legăturile cu alte acte legislative ale UE) și pentru a include unele suplimentare (în principal cele legate de noi probleme de mediu).

Anexa IV conține elementele care trebuie luate în considerare în raportul de mediu prevăzut la articolul 5. Principalele schimbări sunt cerințe suplimentare privind informațiile, referitoare la evaluarea unor alternative rezonabile, descrierea măsurilor de monitorizare și descrierea aspectelor legate de noi probleme de mediu (de exemplu schimbările climatice, biodiversitatea, riscurile de dezastre, utilizarea resurselor naturale).

Directiva modificată conține dispoziții tranzitorii bazate pe jurisprudență (de exemplu, cauza C-81/96). EIA ar trebui aplicată proiectelor în cazul cărora cererea de

aprobare a dezvoltării a fost depusă înainte de termenul-limită pentru transpunere, iar evaluarea impactului asupra mediului nu a fost finalizată înaintea datei respective.

Documente explicative

Comisia consideră că sunt necesare documente explicative pentru a ameliora calitatea informațiilor privind transpunerea directivei, din motivele expuse în continuare.

Transpunerea completă și corectă a directivei este esențială pentru a se garanta atingerea obiectivelor acesteia (și anume, protejarea sănătății umane și a mediului și asigurarea unor condiții de concurență echitabile). EIA face parte din procesul de evaluare și de acordare a aprobării de dezvoltare pentru o gamă largă de proiecte publice și private desfășurate în statele membre, fie separat, fie ca parte integrantă a procedurilor de evaluare. În plus, implementarea directivei este adesea extrem de descentralizată, deoarece responsabilitatea pentru aplicarea și, în unele state membre, chiar și pentru transpunerea acesteia le revine autorităților regionale și locale. În fine, codificarea Directivei EIA ar putea avea ca rezultat modificarea măsurilor naționale care transpun progresiv directiva inițială și cele trei modificări ulterioare ale acesteia. Pentru a implementa dispozițiile directivei revizuite, care modifică versiunea codificată, statele membre ar putea fi nevoite să acționeze în diferite domenii de politică și să modifice o gamă largă de acte legislative la nivel național, regional și local.

Factorii enumerați mai sus pot spori riscul de transpunere și de implementare incorectă a directivei și pot complica sarcina Comisiei de a monitoriza aplicarea legislației UE. Pentru a se asigura conformitatea legislației naționale cu dispozițiile Directivei EIA revizuite, este esențial să existe informații clare cu privire la transpunerea acesteia.

Cerința de a furniza documente explicative poate crea o sarcină administrativă suplimentară pentru statele membre care nu obișnuiesc să procedeze în acest mod. Cu toate acestea, sunt necesare documente explicative pentru a se putea verifica în mod eficace dacă transpunerea este completă și corectă, ceea ce este esențial din motivele menționate anterior, iar alte metode mai puțin împovărătoare care să permită o verificare eficientă nu există. În plus, documentele explicative pot contribui în mod semnificativ la reducerea sarcinii administrative a monitorizării conformității de către Comisie; în absența lor, pentru a se identifica metodele de transpunere din toate statele membre, ar fi necesare resurse considerabile și numeroase contacte cu autoritățile naționale. Prin urmare, sarcina administrativă suplimentară pe care ar putea-o necesita furnizarea de documente explicative este proporțională cu scopul urmărit, și anume acela de a asigura o transpunere eficace și de a atinge în întregime obiectivele Directivei.

Având în vedere cele de mai sus, este oportun să li se solicite statelor membre ca notificarea măsurilor lor de transpunere să fie însoțită de unul sau mai multe documente în care să se explice raportul dintre dispozițiile directivei și părțile corespunzătoare ale instrumentelor naționale de transpunere.

Temeiul juridic

Întrucât obiectivul principal al directivei este protecția mediului, în conformitate cu articolul 191 din TFUE, propunerea se bazează pe articolul 192 alineatul (1) din TFUE.

Principiul subsidiarității și al proporționalității și alegerea instrumentului

Principiul subsidiarității se aplică în măsura în care propunerea nu intră sub incidența competenței exclusive a Uniunii Europene.

Obiectivele propunerii nu pot fi realizate într-o măsură suficientă de statele membre. Legislația în vigoare stabilește cerințe minime pentru evaluarea efectelor proiectelor din întreaga UE asupra mediului și are ca scop conformitatea cu convențiile internaționale (de exemplu, Convenția de la Espoo, Convenția de la Aarhus, Convenția privind diversitatea biologică). Acest principiu este menținut în propunere, ceea ce armonizează și mai mult principiile evaluării de mediu și soluționează neconcordanțele. Toate statele membre trebuie să ia măsuri pentru a respecta cerințele minime; acțiunile individuale la nivel național ar putea afecta funcționarea pieței interne, deoarece reglementările naționale diferite ar putea împiedica activitățile economice transfrontaliere.

Acțiunea la nivelul UE va atinge mai bine obiectivele propunerii. De la adoptarea directivei în 1985, UE s-a extins, în timp ce domeniul de aplicare și gravitatea problemelor de mediu care trebuie soluționate, precum și numărul proiectelor de infrastructură majore la nivelul UE au crescut și ele (de exemplu, proiectele transfrontaliere în domeniul energiei sau al transporturilor). Datorită caracterului transfrontalier al problemelor de mediu (de exemplu, schimbările climatice, riscurile de dezastre) și al unor proiecte, acțiunea la nivelul UE este necesară și aduce valoare adăugată în comparație cu acțiunile individuale ale statelor membre. Acțiunea UE va aborda și probleme care sunt importante pentru UE în ansamblul său, cum ar fi adaptarea la schimbările climatice și prevenirea dezastrelor, și joacă un rol important în atingerea obiectivelor strategiei Europa 2020 în ceea ce privește creșterea durabilă.

În consecință, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Instrumentul juridic ales este directiva, deoarece propunerea vizează modificarea unei directive existente. Propunerea stabilește obiective și obligații generale, oferindu-le totodată statelor membre un nivel suficient de flexibilitate în ceea ce privește alegerea măsurilor de conformitate și implementarea detaliată a acestora. Prin urmare, propunerea respectă principiul proporționalității.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații pentru bugetul UE.

5. ELEMENTE OPȚIONALE

Propunerea vizează o problemă relevantă pentru Spațiul Economic European și ar trebui, prin urmare, să fie aplicabilă în SEE.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2011/92/UE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁰,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Directiva 2011/92/UE a armonizat principiile de evaluare a efectelor proiectelor asupra mediului prin introducerea de cerințe minime (în ceea ce privește tipul de proiecte evaluate, principalele obligații ale inițiatorilor, conținutul evaluării și participarea autorităților competente și a publicului) și contribuie la asigurarea unui nivel înalt de protecție a mediului și a sănătății umane.
- (2) Examinarea la jumătatea perioadei a celui de-Al șaselea program de acțiune pentru mediu¹² și ultimul raport al Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind aplicarea și eficacitatea Directivei EIA (Directiva 85/337/CEE)¹³, precursoarea Directivei 2011/92/UE, au insistat asupra necesității de a îmbunătăți principiile evaluării de mediu a proiectelor și de a adapta directiva la contextul strategic, juridic și tehnic, care a evoluat considerabil.

¹⁰ JO C , , p. .

¹¹ JO C , , p. .

¹² COM (2007) 225.

¹³ COM (2009) 378.

- (3) Este necesar ca Directiva 2011/92/UE să fie modificată pentru a consolida calitatea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, pentru a simplifica diversele etape ale procedurii și pentru a îmbunătăți coerența și sinergiile cu alte acte legislative și politici ale Uniunii, precum și cu strategiile și politicile elaborate de statele membre în domenii de competență națională.
- (4) În ultimii zece ani, problemele de mediu, cum sunt utilizarea eficientă a resurselor, biodiversitatea, schimbările climatice și riscurile de dezastre, au devenit mai importante în elaborarea politicilor și trebuie, prin urmare, să constituie și elemente esențiale în procesul de evaluare și în cel decizional, în special în cazul proiectelor de infrastructură.
- (5) În comunicarea sa intitulată „Foaie de parcurs către o Europă eficientă din punctul de vedere energetic”¹⁴, Comisia s-a angajat să includă considerente mai ample privind utilizarea eficientă a resurselor în contextul revizuirii Directivei 2011/92/UE.
- (6) Strategia tematică pentru protecția solului¹⁵ și Foaia de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere energetic subliniază importanța utilizării sustenabile a solului și necesitatea de a aborda creșterea nesustenabilă, în timp, a zonelor rezidențiale (ocuparea terenurilor). În plus, documentul final al Conferinței Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă, desfășurată la Rio de Janeiro în perioada 20-22 iunie 2012, recunoaște importanța economică și socială a bunei gestionări a terenurilor, inclusiv a solului, precum și nevoia de măsuri urgente pentru oprirea degradării terenurilor. Prin urmare, proiectele publice și private trebuie să ia în considerare și să limiteze impactul pe care îl au asupra terenurilor, în special asupra ocupării terenurilor, și asupra solului, printre care impactul asupra materiei organice, eroziunea, tasarea și impermeabilizarea, inclusiv prin planuri și politici adecvate la nivel național, regional și local privind utilizarea terenurilor.
- (7) Convenția Organizației Națiunilor Unite privind diversitatea biologică (denumită în continuare „convenția”), la care Uniunea Europeană este parte, prevede evaluarea, pe cât posibil și după caz, a efectelor negative semnificative ale proiectelor asupra diversității biologice, definită la articolul 2 din convenție, în scopul evitării sau al reducerii la minimum a efectelor respective. Această evaluare prealabilă a impacturilor trebuie să contribuie la atingerea obiectivului principal al Uniunii, adoptat în 2010¹⁶, de a opri pierderea biodiversității și degradarea serviciilor ecosistemice până în 2020 și de a le reface acolo unde este posibil.
- (8) Măsurile luate pentru evitarea, reducerea și, dacă este posibil, compensarea efectelor negative semnificative asupra mediului trebuie să contribuie la evitarea oricărei deteriorări a calității mediului și a oricărei pierderi a biodiversității, în conformitate cu angajamentele Uniunii în contextul convenției și cu obiectivele și acțiunile strategiei Uniunii în domeniul biodiversității până în 2020¹⁷.
- (9) Schimbările climatice vor continua să provoace daune mediului și să afecteze dezvoltarea economică. În consecință, reziliența ecologică, socială și economică a

¹⁴ COM (2011) 571.

¹⁵ COM (2006) 231.

¹⁶ Concluziile Consiliului European, martie 2010.

¹⁷ COM (2011) 244.

Uniunii trebuie promovată astfel încât să se facă față în mod eficient schimbărilor climatice pe întregul teritoriu al Uniunii. Sunt necesare măsuri de adaptare la schimbările climatice și de atenuare a efectelor acestora în numeroase sectoare ale legislației Uniunii.

- (10) Ca urmare a Comunicării Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind o abordare comunitară în privința prevenirii dezastrelor naturale și a celor provocate de om¹⁸, în concluziile sale din 30 noiembrie 2009, Consiliul UE a invitat Comisia să se asigure că, în contextul reexaminării implementării și al dezvoltării ulterioare a inițiativelor UE, va lua în considerare preocupările legate de prevenirea și gestionarea riscurilor de dezastre și programul HFA (*Hyogo Framework for Action*) al Organizației Națiunilor Unite (2005-2015), care subliniază necesitatea de a institui proceduri de evaluare a implicațiilor riscurilor de dezastre aferente marilor proiecte de infrastructură.
- (11) Protecția și promovarea patrimoniului cultural și a peisajelor, care constituie parte integrantă a diversității culturale pe care Uniunea s-a angajat să o respecte și să o promoveze în conformitate cu articolul 167 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, se pot baza, în mod util, pe definițiile și principiile elaborate în convențiile relevante ale Consiliului Europei, în special Convenția pentru protecția patrimoniului arhitectural al Europei, Convenția europeană a peisajului și Convenția-cadru privind valoarea patrimoniului cultural pentru societate.
- (12) La aplicarea Directivei 2011/92/UE, este necesar să se asigure un mediu de afaceri competitiv, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, pentru a genera o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, în concordanță cu obiectivele stabilite în comunicarea Comisiei intitulată „Europa 2020 – O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”¹⁹.
- (13) Experiența a demonstrat că, în cazurile de urgență civilă, respectarea dispozițiilor Directivei 2011/92/UE poate avea efecte negative și, prin urmare, este necesar să se stabilească dispoziții prin care statele membre să fie autorizate să nu aplice directiva respectivă în anumite cazuri.
- (14) Trebuie specificate informațiile pe care inițiatorul trebuie să le furnizeze pentru a permite autorității competente să stabilească dacă proiectele enumerate în anexa II la Directiva 2011/92/UE trebuie să facă obiectul unei evaluări de mediu (procedura de verificare prealabilă).
- (15) Criteriile de selecție prevăzute în anexa III la Directiva 2011/92/UE, care sunt luate în considerare de statele membre pentru a stabili ce proiecte trebuie să facă obiectul evaluării pe baza efectelor lor semnificative asupra mediului, trebuie adaptate și clarificate pentru a se garanta că o evaluare de mediu este solicitată numai pentru proiectele care pot avea efecte semnificative asupra mediului, cum ar fi proiecte care utilizează sau afectează resurse valoroase, proiecte propuse în zone sensibile din punct de vedere ecologic sau proiecte cu eventuale efecte nocive sau ireversibile.

¹⁸ COM (2009) 82.

¹⁹ COM (2010) 2020.

- (16) Atunci când stabilesc dacă este probabil să se producă efecte semnificative asupra mediului, autoritățile competente trebuie să identifice cele mai relevante criterii care trebuie avute în vedere și să utilizeze eventualele informații suplimentare disponibile ca urmare a altor evaluări prevăzute în legislația Uniunii pentru a aplica în mod eficient procedura de evaluare. În această privință, este oportun să se specifice conținutul deciziei de verificare prealabilă, în special în cazul în care nu este necesară o evaluare de mediu.
- (17) Autoritățile competente trebuie să aibă obligația de a stabili domeniul de aplicare și nivelul de detaliu al informațiilor privind mediul care trebuie comunicate sub forma unui raport de mediu (delimitarea domeniului de aplicare a evaluării). Pentru a îmbunătăți calitatea evaluării și pentru a simplifica procesul decizional, este important să se specifice, la nivelul Uniunii, categoriile de informații pe baza cărora autoritățile competente trebuie să facă stabilirea respectivă.
- (18) Raportul de mediu al unui proiect, care trebuie furnizat de inițiatorul proiectului, trebuie să includă o evaluare a unor alternative rezonabile relevante pentru proiectul propus, inclusiv evoluția probabilă a stării existente a mediului în cazul în care proiectul nu este implementat (scenariu de bază), pentru a ameliora calitatea procesului de evaluare și pentru a permite integrarea considerentelor de mediu într-o etapă timpurie a elaborării proiectului.
- (19) Trebuie luate măsuri pentru a se garanta că datele și informațiile incluse în rapoartele de mediu în conformitate cu anexa IV la Directiva 2011/92/UE sunt complete și de o calitate suficient de bună. Pentru a se evita duplicarea evaluărilor, statele membre trebuie să țină seama de faptul că evaluările de mediu pot fi efectuate la niveluri diferite sau folosind instrumente diferite.
- (20) În scopul asigurării transparenței și responsabilității, autoritatea competentă trebuie să aibă obligația de a-și justifica decizia de a acorda unui proiect aprobarea de dezvoltare, indicând faptul că a luat în considerare rezultatele consultărilor efectuate și informațiile relevante colectate.
- (21) Este oportun să se stabilească cerințe minime comune pentru monitorizarea efectelor negative semnificative ale construcției și funcționării proiectelor, pentru a se asigura o abordare comună la nivelul tuturor statelor membre și pentru a se garanta că, după implementarea unor măsuri de atenuare și compensatorii, nu există impacturi care să le depășească pe cele prevăzute inițial. Această monitorizare nu trebuie să se suprapună sau să se adauge monitorizării obligatorii în temeiul altor acte legislative ale Uniunii.
- (22) Trebuie introduse termene pentru diversele etape ale evaluării de mediu a proiectelor pentru a stimula eficientizarea procesului decizional și pentru a spori certitudinea juridică, luând în considerare și natura, complexitatea, amplasarea și anvergura proiectului propus. Aceste termene nu trebuie în niciun caz să compromită standardele ridicate de protecție a mediului, în special cele care decurg din alte acte legislative ale Uniunii în domeniul mediului, și nici participarea efectivă a publicului și accesul la justiție.
- (23) Pentru a se evita duplicarea evaluării, a se reduce complexitatea administrativă și a se spori eficiența economică, acolo unde obligația de a efectua evaluări ale impactului asupra mediului decurge simultan din prezenta directivă și din alte acte legislative ale

Uniunii, precum Directiva 2001/42/CE privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului²⁰, Directiva 2009/147/CE privind conservarea păsărilor sălbatice²¹, Directiva 2000/60/CE de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei²², Directiva 2010/75/UE privind emisiile industriale²³ și Directiva 92/43/CEE a Consiliului privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică²⁴, statele membre trebuie să prevadă proceduri coordonate sau comune care să îndeplinească cerințele legislației relevante a Uniunii.

- (24) Noile dispoziții trebuie aplicate, de asemenea, proiectelor în cazul cărora cererea de aprobare a dezvoltării a fost depusă înainte de termenul-limită pentru transpunere, dar evaluarea impactului asupra mediului nu a fost finalizată înaintea datei respective.
- (25) Potrivit declarației politice comune a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, notificarea măsurilor lor de transpunere să fie însoțită de unul sau mai multe documente în care să se explice raportul dintre elementele unei anumite directive și părțile corespunzătoare ale instrumentelor naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, organul legislativ consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată,
- (26) Pentru a ajusta criteriile de selecție și informațiile care trebuie furnizate în raportul de mediu la ultimele evoluții din domeniul tehnologic și al practicilor relevante, trebuie să se delege Comisiei competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, cu privire la anexele II.A, III și IV la Directiva 2011/92/UE. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.
- (27) Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia trebuie să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (28) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume garantarea unui nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane prin stabilirea de cerințe minime pentru evaluarea de mediu a proiectelor, nu poate fi atins într-o măsură suficientă de statele membre și, prin urmare, având în vedere domeniul de aplicare, gravitatea și natura transfrontalieră a problemelor de mediu care trebuie abordate, poate fi atins mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestui obiectiv.
- (29) Prin urmare, Directiva 2011/92/UE trebuie modificată în consecință,

²⁰ JO L 197, 21.7.2001, p. 30.

²¹ JO L 20, 26.1.2010, p. 7.

²² JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

²³ JO L 334, 17.12.2010, p. 17.

²⁴ JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2011/92/UE se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) litera (a), prima liniuă se înlocuiește cu următorul text:

„— executarea lucrărilor de construcții sau de demolări ori a altor instalații sau scheme,”

(b) la alineatul (2) se adaugă următoarea definiție:

„(g) «evaluarea impactului asupra mediului» înseamnă procesul de pregătire a unui raport de mediu, de desfășurare a unor consultări (inclusiv cu publicul vizat și cu autoritățile de mediu), evaluarea de către autoritatea competentă, ținând seama de raportul de mediu și de rezultatele consultărilor în cadrul procedurii de aprobare a dezvoltării, precum și furnizarea de informații privind decizia luată în conformitate cu articolele 5 - 10.”

(c) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„3. Statele membre pot decide, de la caz la caz, dacă dreptul intern prevede astfel, să nu aplice prezenta directivă proiectelor care au ca obiectiv unic apărarea națională sau reacția la urgențe civile, în cazul în care consideră că aplicarea acesteia ar avea efecte negative asupra obiectivelor respective.”

4. Prezenta directivă nu se aplică proiectelor ale căror detalii sunt adoptate printr-un act legislativ special de drept intern, cu condiția ca obiectivele urmărite de prezenta directivă, inclusiv furnizarea de informații, să fie atinse prin procesul legislativ. O dată la doi ani, începând de la data specificată la articolul 2 alineatul (1) din Directiva XXX [OPOCE, vă rugăm să introduceți nr. prezentei directive], statele membre informează Comisia cu privire la orice aplicare a acestei dispoziții.”

(2) La articolul 2, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„3. Proiectele în cazul cărora obligația de a efectua evaluări ale efectelor asupra mediului decurge simultan din prezenta directivă și din alte acte legislative ale Uniunii trebuie să facă obiectul unor proceduri coordonate sau comune care îndeplinesc cerințele legislației relevante a Uniunii.

În cadrul procedurii coordonate, autoritatea competentă coordonează diversele evaluări individuale prevăzute de legislația în cauză a Uniunii și realizate de mai multe autorități, fără a aduce atingere eventualelor dispoziții contrare prevăzute de alte acte legislative relevante ale Uniunii.

În cadrul procedurii comune, autoritatea competentă realizează o singură evaluare a impactului asupra mediului care integrează evaluările efectuate de una sau mai multe

autorități, fără a aduce atingere eventualelor dispoziții contrare prevăzute de alte acte legislative relevante ale Uniunii.

Statele membre numesc o singură autoritate care este responsabilă cu facilitarea procedurii de aprobare a dezvoltării pentru fiecare proiect.”

- (3) Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Evaluarea impactului asupra mediului identifică, descrie și evaluează într-o manieră corespunzătoare, în funcție de fiecare caz și în conformitate cu articolele 4 - 11, efectele semnificative directe și indirecte ale unui proiect asupra următorilor factori:

- (a) populația, sănătatea umană și biodiversitatea, acordând o atenție specială speciilor și habitatelor protejate în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului(*) și al Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului(**);
- (b) terenurile, solul, apa, aerul și schimbările climatice;
- (c) bunurile materiale, patrimoniul cultural și peisajul;
- (d) interacțiunea dintre factorii menționați la literele (a), (b) și (c);
- (e) expunerea, vulnerabilitatea și reziliența factorilor menționați la literele (a), (b) și (c), la riscurile de dezastre naturale și antropice.”

(*) JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

(**) JO L 20, 26.1.2010, p. 7.”

- (4) Articolul 4 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„3. Pentru proiectele enumerate în anexa II, inițiatorul furnizează informații cu privire la caracteristicile proiectului, la impactul său potențial asupra mediului și la măsurile avute în vedere pentru evitarea și reducerea efectelor semnificative. Lista detaliată a informațiilor care trebuie furnizate este specificată în anexa II.A.

4. Atunci când se efectuează o analiză de la caz la caz sau se fixează praguri sau criterii în scopul aplicării alineatului (2), autoritatea competentă ia în considerare criteriile de selecție legate de caracteristicile și de amplasarea proiectului, precum și posibilul său impact asupra mediului. Lista detaliată a criteriilor de selecție care trebuie utilizate este specificată în anexa III.”

- (b) Se adaugă următoarele alineate (5) și (6):

„5. Autoritatea competentă își ia decizia în temeiul alineatului (2), pe baza informațiilor furnizate de inițiatorul proiectului și ținând seama, acolo unde este

cazul, de rezultatele studiilor, ale verificărilor preliminare sau ale evaluărilor efectelor asupra mediului, care decurg din alte acte legislative ale Uniunii. Decizia în temeiul alineatului (2):

- (a) precizează modul în care s-a ținut seama de criteriile din anexa III;
- (b) include motivele pentru care s-a solicitat sau nu s-a solicitat o evaluare a impactului asupra mediului în temeiul articolelor 5 - 10;
- (c) include o descriere a măsurilor avute în vedere pentru evitarea, prevenirea și reducerea oricăror efecte semnificative asupra mediului, în cazul în care se decide că nu trebuie realizată nicio evaluare a impactului asupra mediului în temeiul articolelor 5 - 10;
- (d) se pune la dispoziția publicului.

6. Autoritatea competentă își ia decizia în temeiul alineatului (2) în decurs de trei luni de la depunerea cererii de aprobare a dezvoltării, cu condiția ca inițiatorul proiectului să fi comunicat toate informațiile necesare. În funcție de natura, complexitatea, amplasarea și anvergura proiectului propus, autoritatea competentă poate prelungi termenul respectiv cu încă 3 luni; în acest caz, autoritatea competentă informează inițiatorul proiectului cu privire la motivele care justifică prelungirea și la data la care preconizează că va lua decizia.

Dacă proiectul face obiectul unei evaluări a impactului asupra mediului în conformitate cu articolele 5 - 10, decizia în temeiul articolului (2) din prezentul articol include informațiile prevăzute la articolul 5 alineatul (2).”

- (5) La articolul 5, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„1. Dacă evaluarea impactului asupra mediului trebuie realizată în conformitate cu articolele 5-10, inițiatorul pregătește un raport de mediu. Raportul de mediu se bazează pe elementele stabilite în temeiul alineatului (2) din prezentul articol și include informații care pot fi solicitate în mod rezonabil în scopul luării unor decizii în cunoștință de cauză privind impacturile proiectului propus asupra mediului, ținând seama de actualele cunoștințe și metode de evaluare, de caracteristicile, capacitatea tehnică și amplasarea proiectului, de caracteristicile impactului potențial, de alternativele la proiectul propus și de măsura în care anumite aspecte (inclusiv evaluarea alternativelor) sunt evaluate într-un mod mai corespunzător la diferite niveluri, inclusiv la nivel de planificare, sau pe baza altor cerințe de evaluare. Lista detaliată a informațiilor care trebuie furnizate în raportul de mediu este specificată în anexa IV.

2. Autoritatea competentă, după consultarea autorităților menționate la articolul 6 alineatul (1) și a inițiatorului, stabilește domeniul de aplicare și nivelul de detaliu al informațiilor care trebuie incluse de către inițiatorul proiectului în raportul de mediu, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol. Concret, autoritatea competentă stabilește:

- (a) deciziile și avizele care trebuie obținute;
- (b) autoritățile și publicul care ar putea fi implicat;

- (c) etapele individuale ale procedurii și durata acestora;
- (d) alternative rezonabile relevante la proiectul propus și particularitățile ale acestora;
- (e) caracteristicile de mediu menționate la articolul 3 care pot fi afectate în mod semnificativ;
- (f) informațiile relevante care trebuie furnizate cu privire la particularitățile unui anumit proiect sau tip de proiect;
- (g) informațiile și cunoștințele disponibile și obținute la alte niveluri ale procesului decizional sau prin intermediul altor acte legislative ale Uniunii, precum și metodele de evaluare care trebuie utilizate.

Autoritatea competentă poate, de asemenea, să solicite asistență din partea unor experți acreditați și competenți din punct de vedere tehnic, menționați la alineatul (3) din prezentul articol. Ulterior, inițiatorului i se pot adresa cereri de informații suplimentare numai dacă acestea sunt justificate de circumstanțe noi și sunt explicate în mod corespunzător de autoritatea competentă.

3. Pentru a se garanta integralitatea și nivelul suficient al calității rapoartelor de mediu menționate la articolul 5 alineatul (1):

- (a) inițiatorul proiectului se asigură că raportul de mediu este pregătit de experți acreditați și competenți din punct de vedere tehnic sau
- (b) autoritatea competentă se asigură că raportul de mediu este verificat de experți acreditați și competenți din punct de vedere tehnic și/sau de comitete de experți naționali.

În cazul în care autoritatea competentă a fost asistată de experți acreditați și competenți din punct de vedere tehnic la pregătirea stabilirii elementelor menționate la articolul 5 alineatul (2), acești experți nu pot fi utilizați și de inițiatorul proiectului pentru pregătirea raportului de mediu.

Măsurile detaliate privind utilizarea și selecționarea experților acreditați și competenți din punct de vedere tehnic (de exemplu, calificările necesare, atribuirea misiunilor de evaluare, autorizarea și descalificarea) sunt stabilite de statele membre.”

(6) Articolul 6 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„6. Sunt prevăzute termene rezonabile pentru diferitele etape, care să permită suficient timp:

- (a) pentru informarea autorităților menționate la articolul 6 alineatul (1) și a publicului, precum și

(b) pentru pregătirea de către autoritățile menționate la articolul 6 alineatul (1) și de către publicul vizat a deciziilor de mediu, precum și pentru participarea lor efectivă la procesul decizional, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol.”

(b) se adaugă următorul alineat (7):

„7. Termenele pentru consultarea publicului vizat cu privire la raportul de mediu menționat la articolul 5 alineatul (1) nu trebuie să fie mai scurte de 30 de zile sau mai lungi de 60 de zile. În cazuri excepționale, dacă natura, complexitatea, amplasarea sau anvergura proiectului propus o cer, autoritatea competentă poate extinde termenul respectiv cu încă 30 de zile; în acest caz, autoritatea competentă informează inițiatorul proiectului cu privire la motivele care justifică prelungirea.”

(7) La articolul 7, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„5. Măsurile detaliate privind implementarea alineatelor (1)-(4) din prezentul articol, inclusiv stabilirea termenelor pentru consultări, sunt stabilite de către statele membre în cauză pe baza măsurilor și a termenelor menționate la articolul 6 alineatele (5) și (6) și astfel încât să permită participarea efectivă a publicului vizat de pe teritoriul statului membru în cauză la procedurile decizionale privind mediul menționate la articolul 2 alineatul (2) în ceea ce privește proiectul respectiv.”

(8) Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

1. Rezultatele consultărilor și informațiile colectate în temeiul articolelor 5, 6 și 7 se iau în considerare în cadrul procedurii de aprobare a dezvoltării. În acest scop, decizia de acordare a aprobării de dezvoltare trebuie să conțină următoarele informații:

(a) evaluarea de mediu a autorității competente menționate la articolul 3 și condițiile de mediu anexate deciziei, inclusiv o descriere a principalelor măsuri de evitare, de reducere și, dacă este posibil, de compensare a efectelor negative semnificative;

(b) principalele motive pentru alegerea proiectului astfel cum este adoptat, în lumina celorlalte alternative avute în vedere, inclusiv evoluția probabilă a stării existente a mediului în cazul în care proiectul nu este implementat (scenariu de bază);

(c) un rezumat al observațiilor primite în temeiul articolelor 6 și 7;

(d) o declarație care să rezume modul în care considerentele de mediu au fost integrate în aprobarea de dezvoltare și modul în care au fost încorporate sau luate în considerare în alt mod rezultatele consultărilor și informațiile colectate în temeiul articolelor 5, 6 și 7.

Pentru proiectele care pot avea efecte negative semnificative la nivel transfrontalier, autoritatea competentă furnizează informații în cazul în care nu

a ținut seama de observațiile primite de la statul membru afectat în timpul consultărilor desfășurate în temeiul articolului 7.

2. Dacă, în urma consultărilor și informațiilor colectate în temeiul articolelor 5, 6 și 7, se concluzionează că un proiect va avea efecte negative semnificative asupra mediului, autoritatea competentă, cât mai curând posibil și în strânsă cooperare cu autoritățile menționate la articolul 6 alineatul (1) și cu inițiatorul proiectului, examinează oportunitatea revizuirii raportului de mediu menționat la articolul 5 alineatul (1) și a modificării proiectului în scopul evitării sau al reducerii efectelor negative, precum și necesitatea unor măsuri suplimentare de atenuare sau compensatorii.

Dacă autoritatea competentă decide să acorde aprobarea de dezvoltare, aceasta se asigură că aprobarea de dezvoltare include măsuri de monitorizare a efectelor negative semnificative asupra mediului, pentru a evalua implementarea și eficacitatea preconizată a măsurilor de atenuare și compensatorii, precum și pentru a identifica eventualele efecte negative neprevăzute.

Tipul de parametri care trebuie monitorizați și durata monitorizării trebuie să fie proporționale cu natura, amplasarea și anvergura proiectului propus, precum și cu gravitatea efectelor asupra mediului.

Dacă este cazul, pot fi utilizate măsuri de monitorizare existente care decurg din alte acte legislative ale Uniunii.

3. După transmiterea către autoritatea competentă a tuturor informațiilor necesare colectate în temeiul articolelor 5, 6 și 7, inclusiv, dacă este cazul, a evaluărilor specifice solicitate în temeiul altor acte legislative ale Uniunii, și după finalizarea consultărilor menționate la articolele 6 și 7, autoritatea competentă își finalizează în termen de trei luni raportul privind impactul proiectului asupra mediului.

În funcție de natura, complexitatea, amplasarea și anvergura proiectului propus, autoritatea competentă poate prelungi termenul respectiv cu încă 3 luni; în acest caz, autoritatea competentă informează inițiatorul proiectului cu privire la motivele prelungirii și la data la care preconizează că își va lua decizia.

4. Înainte de luarea unei decizii privind acordarea sau neacordarea aprobării de dezvoltare, autoritatea competentă verifică dacă informațiile din raportul de mediu menționat la articolul 5 alineatul (1) sunt actualizate, în special în ceea ce privește măsurile avute în vedere pentru prevenirea, reducerea și, dacă este posibil, compensarea eventualelor efecte negative semnificative.”

(9) Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. La adoptarea unei decizii de acordare sau de refuzare a aprobării de dezvoltare, autoritatea sau autoritățile competente informează în acest sens publicul și autoritățile menționate la articolul 6 alineatul (1), în conformitate cu procedurile adecvate, și pune la dispoziția publicului următoarele informații:

(a) conținutul deciziei și orice condiții anexate acesteia;

(b) după examinarea raportului de mediu, precum și a preocupărilor și a opiniilor exprimate de publicul implicat, principalele motive și considerații pe care se bazează decizia, inclusiv informații privind procesul de participare a publicului;

(c) o descriere a principalelor măsuri de evitare, de reducere și, dacă este posibil, de compensare a efectelor negative semnificative.”

(d) dacă este cazul, o descriere a măsurilor de monitorizare menționate la articolul 8 alineatul (2).”

(b) se adaugă următorul alineat (3):

„3. Statele membre pot, de asemenea, să decidă să pună la dispoziția publicului informațiile menționate la alineatul (1), după ce autoritatea competentă își finalizează evaluarea impactului proiectului asupra mediului.”

(10) La articolul 12, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. În special, o dată la șase ani, începând de la data specificată la articolul 2 alineatul (1) din Directiva XXX [OPOCE, vă rugăm să introduceți nr. prezentei directive], statele membre informează Comisia cu privire la:

(a) numărul proiectelor menționate în anexele I și II care au făcut obiectul unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10;

(b) defalcarea evaluărilor în funcție de categoriile de proiecte stabilite în anexele I și II;

(c) defalcarea evaluărilor efectuate în funcție de tipul de inițiator de proiect;

(d) numărul proiectelor menționate în anexa II care au făcut obiectul unei proceduri de stabilire în conformitate cu articolul 4 alineatul (2);

(e) durata medie a procesului de evaluare a impactului asupra mediului;

(f) costul mediu al procesului de evaluare a impactului asupra mediului.”

(11) Se introduc următoarele articole 12a și 12b:

„Articolul 12a

Se delegă Comisiei competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu articolul 12b, privind criteriile de selecție enumerate în anexa III și informațiile menționate în anexele II.A și IV, pentru a le adapta la progresul științific și tehnic.

Articolul 12b

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

2. Delegarea competențelor menționată la articolul 12a este conferită Comisiei pe durată nedeterminată, începând de la [OPOCE, vă rugăm să introduceți data intrării în vigoare a prezentei directive].

3. Delegarea de competențe menționată la articolul 12a poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară, specificată în decizie. Aceasta nu aduce atingere validității actelor delegate aflate deja în vigoare.

4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

5. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 12a intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

- (12) Anexele la Directiva 2011/92/UE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până cel târziu la [DATA]. Comisiei îi sunt comunicate de îndată de către statele membre textul actelor respective, precum și un document care explică relația dintre aceste acte și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Comisiei îi este comunicat de către statele membre textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Proiectele în cazul cărora cererea de aprobare de dezvoltare a fost depusă înainte de data menționată la articolul 2 alineatul (1) primul paragraf și în cazul cărora evaluarea impactului asupra mediului nu a fost finalizată înainte de data respectivă trebuie să respecte obligațiile menționate la articolele 3-11 din Directiva 2011/92/UE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă.

Articolul 4

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ

- (1) Se introduce următoarea anexă II.A:

„ANEXA II.A – INFORMAȚII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 4 ALINEATUL (3)

1. O descriere a proiectului, care să cuprindă, în special:

(a) o descriere a caracteristicilor fizice ale întregului proiect, inclusiv, dacă este cazul, a părții sale subterane, în cursul fazelor de construcție și funcționare;

(b) o descriere a amplasării proiectului, acordându-se o atenție specială sensibilității ecologice a zonelor geografice susceptibile de a fi afectate.

2. O descriere a aspectelor de mediu susceptibile de a fi afectate în mod semnificativ de proiectul propus.

3. O descriere a efectelor semnificative probabile asupra mediului ale proiectul propus și care rezultă din:

(a) reziduurile și emisiile preconizate, precum și eliminarea deșeurilor;

(b) utilizarea resurselor naturale, în special a solului, a terenurilor, a apei și a biodiversității, inclusiv schimbările hidromorfologice.

4. O descriere a măsurilor avute în vedere pentru evitarea, prevenirea sau reducerea oricăror efecte negative semnificative asupra mediului.”

- (2) Anexele III și IV se înlocuiesc cu următorul text:

„ANEXA III – CRITERII DE SELECȚIE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 4 ALINEATUL (4)

1. CARACTERISTICILE PROIECTELOR

Caracteristicile proiectelor trebuie examinate, în special în ceea ce privește:

(a) anvergura proiectului, inclusiv, dacă este cazul, partea sa subterană;

(b) cumularea cu alte proiecte și activități;

(c) utilizarea resurselor naturale, în special a solului, a terenurilor, a apei și a biodiversității, inclusiv schimbările hidromorfologice;

(d) producția de deșeuri;

(e) poluarea și alte efecte nocive;

(f) riscurile de dezastre naturale și antropice și riscurile de accidente, având în vedere, în special, schimbările hidromorfologice, substanțele sau tehnologiile sau organismele vii utilizate, condițiile specifice ale solului și subsolului sau utilizarea

alternativă, precum și probabilitatea de producere a unor accidente sau dezastre și vulnerabilitatea proiectului la aceste riscuri;

(g) impacturile proiectului asupra schimbărilor climatice (în termeni de emisii de gaze cu efect de seră provenind inclusiv din exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură), contribuția proiectului la îmbunătățirea rezilienței, precum și impacturile schimbărilor climatice asupra proiectului (de exemplu, dacă proiectul este coerent cu un climat în schimbare);

(h) impacturile proiectului asupra mediului, în special asupra terenurilor (creșterea zonelor rezidențiale în timp – ocuparea terenurilor), solului (materie organică, eroziune, tasare, impermeabilizare), apei (cantitate și calitate), aerului și biodiversității (calitatea și cantitatea populațiilor, precum și degradarea și fragmentarea ecosistemului);

(i) riscurile pentru sănătatea umană (de exemplu, din cauza contaminării apei sau a poluării atmosferice);

(j) impactul proiectului asupra patrimoniului cultural și peisajului.

2. AMPLASAREA PROIECTELOR

Sensibilitatea ecologică a zonelor geografice susceptibile de a fi afectate de proiecte trebuie luată în considerare, în special în ceea ce privește:

(a) utilizarea actuală și cea planificată a terenurilor, inclusiv ocuparea și fragmentarea terenurilor;

(b) bogăția, disponibilitatea, calitatea și capacitatea de regenerare relative ale resurselor naturale (inclusiv solul, terenurile, apa și biodiversitatea) din zonă;

(c) capacitatea de absorbție a mediului natural, acordându-se o atenție specială următoarelor zone:

(i) zone umede, zone riverane, guri ale râurilor;

(ii) zone costiere;

(iii) zone montane și forestiere;

(iv) rezervații și parcuri naturale, pășuni permanente, zone agricole cu înaltă valoare naturală;

(v) zone clasificate sau protejate de legislația internă a statelor membre; zone Natura 2000 desemnate de statele membre în conformitate cu Directiva 2009/147/CEE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Directiva 92/43/CEE a Consiliului, zone protejate de convenții internaționale;

(vi) zone în care au existat deja cazuri de nerespectare a standardelor de calitate a mediului prevăzute în legislația Uniunii și relevante pentru proiect sau în care este probabil să apară astfel de cazuri;

(vii) zone cu o densitate mare a populației;

(viii) peisaje și situri importante din punct de vedere istoric, cultural sau arheologic.

3. CARACTERISTICILE IMPACTULUI POTENȚIAL

Efectele semnificative pe care le pot avea proiectele trebuie analizate în raport cu criteriile stabilite la punctele 1 și 2 de mai sus, având în vedere, în special:

- (a) importanța și extinderea spațială a impactului (zona geografică și dimensiunea populației care poate fi afectată);
- (b) natura impactului;
- (c) natura transfrontalieră a impactului;
- (d) intensitatea și complexitatea impactului;
- (e) probabilitatea impactului;
- (f) durata, frecvența și reversibilitatea impactului;
- (g) viteza cu care debutează impactul;
- (h) cumulara impacturilor cu impacturile altor proiecte (în special ale celor existente și/sau aprobate) realizate de aceiași inițiatori sau de alții;
- (i) aspectele de mediu susceptibile de a fi afectate semnificativ;
- (k) informații și constatări privind efectele asupra mediului, obținute din evaluări prevăzute de alte acte legislative ale UE;
- (k) posibilitatea de reducere eficace a impacturilor.

ANEXA IV – INFORMAȚII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 5 ALINEATUL (1)

1. Descrierea proiectului, care să cuprindă, în special:

- (a) o descriere a caracteristicilor fizice ale întregului proiect, inclusiv, dacă este cazul, a părții sale subterane, precum și cerințele privind utilizarea apei și a terenurilor în cursul fazelor de construcție și funcționare;
- (b) o descriere a principalelor caracteristici ale proceselor de producție, de exemplu natura și cantitatea materialelor, resursele energetice și naturale utilizate (inclusiv apa, terenurile, solul și biodiversitatea);
- (c) o estimare, în funcție de tip și cantitate, a reziduurilor și emisiilor preconizate (poluarea apei, aerului, solului și subsolului, zgomot, vibrații, lumină, căldură, radiații etc.), rezultate din funcționarea proiectului propus.

2. O descriere a aspectelor tehnice, de amplasare și a altor aspecte (de exemplu, în termeni de concepere, capacitate tehnică, dimensiune și anvergură a proiectului) ale alternativelor avute în vedere, inclusiv identificarea celei care are cel mai redus impact asupra mediului, precum și indicarea principalelor motive care stau la baza alegerii făcute, ținând seama de efectele asupra mediului.

3. O descriere a aspectelor relevante ale stării existente a mediului și evoluția sa probabilă în cazul în care proiectul nu este implementat (scenariu de bază). Această descriere ar trebui să se refere la orice probleme de mediu existente, relevante pentru proiect, printre care în special cele legate de eventuale zone de importanță ecologică deosebită și de utilizarea resurselor naturale.

4. O descriere a aspectelor de mediu susceptibile de a fi afectate în mod semnificativ de proiectul propus, inclusiv, în special, populația, sănătatea umană, fauna, flora, biodiversitatea și serviciile ecosistemice pe care le furnizează, terenurile (ocuparea terenurilor), solul (materia organică, eroziunea, tasarea, impermeabilizarea), apa (cantitatea și calitatea), aerul, factorii climatici, schimbările climatice (emisii de gaze cu efect de seră, provenind inclusiv din exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură, potențialul de atenuare, impacturile relevante pentru adaptare, dacă proiectul ține seama de riscurile asociate schimbărilor climatice), bunurile materiale, patrimoniul cultural, inclusiv cel arhitectural și cel arheologic, peisajul; această descriere ar trebui să includă atât interrelația dintre factorii de mai sus, cât și nivelul de expunere, vulnerabilitate și reziliență al factorilor de mai sus la riscurile de dezastre naturale și antropice.

5. O descriere a efectelor semnificative pe care proiectul propus le poate avea asupra mediului și care rezultă, *inter alia*, din:

(a) existența proiectului;

(b) utilizarea resurselor naturale, în special a terenurilor, a solului, a apei, a biodiversității și a serviciilor ecosistemice pe care aceasta le furnizează, având în vedere, pe cât posibil, disponibilitatea acestor resurse și condițiile climatice în schimbare;

(c) emisia de poluanți, zgomot, vibrații, lumină, căldură și radiații, crearea de efecte nocive și eliminarea deșeurilor;

(d) riscurile pentru sănătatea umană, pentru patrimoniul cultural sau pentru mediu (de exemplu, din cauza unor accidente sau dezastre);

(e) cumularea efectelor cu cele ale altor proiecte și activități;

(f) emisiile de gaze cu efect de seră, provenind inclusiv din exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură;

(g) tehnologiile și substanțele folosite;

(h) schimbări hidromorfologice.

Descrierea efectelor negative semnificative probabile ar trebui să cuprindă efectele directe și eventualele efecte indirecte, secundare, cumulative, transfrontaliere, pe termen scurt, mediu și lung, permanente și temporare, pozitive și negative ale proiectului. Descrierea ar trebui să țină seama de obiectivele în materie de protecție a mediului, stabilite la nivelul UE sau al statelor membre, care sunt relevante pentru proiect.

6. Descrierea metodelor previzionale utilizate pentru evaluarea efectelor asupra mediului menționate la punctul 5, precum și o prezentare a principalelor incertitudini implicate și a influenței acestora asupra estimării efectelor și asupra alegerii alternativei preferate.

7. O descriere a măsurilor avute în vedere pentru prevenirea, reducerea și, dacă este posibil, compensarea oricăror efecte negative semnificative asupra mediului menționate la punctul 5 și, dacă este cazul, o descriere a oricăror măsuri de monitorizare propuse, inclusiv pregătirea unei analize postproiect a efectelor negative asupra mediului. Această descriere trebuie să explice în ce măsură sunt reduse sau compensate efectele negative semnificative și trebuie să se refere atât la etapa de construcție, cât și la cea de funcționare.

8. O evaluare a riscurilor de dezastre naturale și antropice, precum și a riscurilor de accidente la care proiectul ar putea fi vulnerabil și, dacă este cazul, o descriere a măsurilor avute în vedere pentru prevenirea acestor riscuri, precum și măsuri privind gradul de pregătire și de reacție în situații de urgență (de exemplu, măsuri prevăzute de Directiva 96/82/CE, astfel cum a fost modificată).

9. Un rezumat netehnic al informațiilor furnizate în baza rubricilor menționate anterior.

10. O mențiune a eventualelor dificultăți (deficiențe tehnice sau lipsa cunoștințelor practice) întâlnite de către inițiatorul proiectului în compilarea informațiilor necesare și a surselor utilizate pentru descrierile și evaluările realizate, precum și o prezentare a principalelor incertitudini implicate și a influenței lor asupra estimării efectelor și asupra alegerii alternativei preferate.”